

Éjnyel bejő!

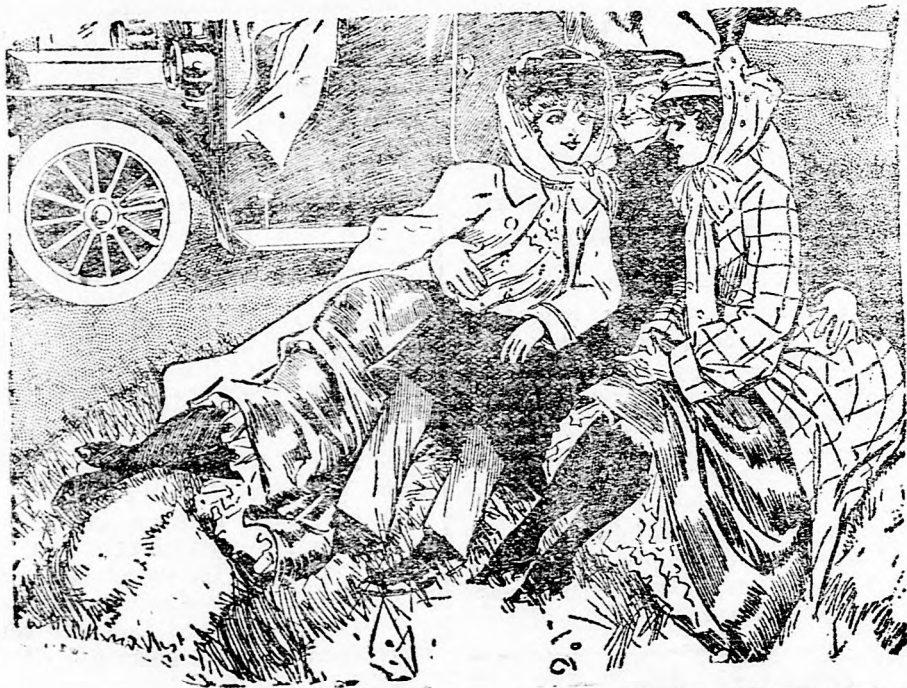
Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési és Kiadóirodai:
Budapest,
IV., Sarkantyus-utca 3. sz.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre K 2.40
Fél évre " 1.20
Negyed évre " .60

Előfizetési és Kiadóirodai:
Budapest,
IV., Sarkantyus-utca 3. sz.

Kedves feleségem,

— Ha már a soffört segítségért kell küldeni, legalább így lehessen róá várni!

Pesti versek.

Nekrológ.

Lebentják a Weingrubert hát,
Oh jérum, jérum!
Nem segít már rajta, nem
Semmitéle szérum!

Megállok előtte búsan,
Es elmerengek a láttán,
Ég veled, oh szép Weingruber
A tót csókol majd meg a csákány!

Oh, hol fogok én majd ezután
Egy snittet kérni habbal,
Hol ülök majd az ájulásig
Egy snittel és száz lappal?

Hol fogok oly sok potya kávét
Habzsolni égi kéjjel,
Hol nyisszantom a divatlapokat
Kétszáz darabra széjjel?

Isten veled, oh szép Weingruber!
Mig nekrológod írom
Habos kávédat, s muzsikádat
Örökre visszasirom!
(Ezentúl máshol nyuzzák le a zsirom!)

Gergely Rezső.

Megokolta,

Zsuzsa: Miért küld el a nagysága?
Majd csak bele tanulok a szolgálatba.

Úrnő: Okos leány letére beláthatja,
hogy egy ilyen semmihez sem érő ostoba
leányt nem használhatok.

Érthető.

Erthető, hogy a balkáni államok
mindenáron a háborút akarják. Mert így
legalább a hadiköltségeiket kitizeti majd
a török — aprópénzzel.

Ellentmondás.

Szomszédasszony: Miért olyan
szomorú szomszéd úr?

Szomszéd: Mert már megint örven-
detes családi esemény ért.

Nem lényeges.

— Gergelyéknél hirtelen kialudt a vil-
lamos, aztán a sötétben olyan édesen meg-
csókol! Nagyszerűen csókol!

— Kicsoda?

— Jaj, azt nem tudom . . .

A török integritás.

Hm. Hogy miért védik a hatalmak
a török integritást? Nagyon egyszerű.
Mert a koncot maguknak akarják tön-
tartani.

Gyász.

Juci: Hát a te nagyságád, meg a kis-
asszonyok nem mentek el a bálba?

Toncsi: De nem ám.

Juci: Hát miért nem mentek el?

Toncsi: Gyászcseset van a családban.

Juci: Úgy? Ki halt meg?

Toncsi: Nem halt meg senki, csak
hogy épen az egyik kisasszony ikreket szült.

Kérdés.

Védő: Úgy beszéltem magáért,
mintha a fiam lenne.

Vádlott: Az is olyan mihaszna?

Bődítő Benedek

szerkesztő úr tanít.

Tegyük föl, tisztelt tinó, hogy éjjeli tizenkét óraker megszólal a szerkesztőség telefonja s abból egy hang tudatja önnek, hogy a Hajcsár-út 399. szám alatt egy emeletes, rozoga ház összedől és minden lakót maga alá temetett. E hír vétele után önnek, bármilyen lajhár legyen is, nyomban a helyszínére kell sietni, hogy a történetről riportot írjon és ezt az ostoba zagyvaságot a lap olvasóinak könyörtelenül beadja. Lerohan tehát az utcára, beül egy rozoga egyfogatuba és a Hajcsár-útra hajtat, ahol azt tudja meg, hogy ott 399. számú ház ninesen és hogy ott semmiféle ház sem dől össze. Bármilyen rövid eszü legyen is ön, azt fogja gyanítani, hogy valaki lóvá tette. Fölvetem hát a kérdést, hogy mit csinál ilyen körülmények között az újságíró, aki a tanfolyamot végezte és aki az oklevelet is megkapta. Miután pedig e kérdés után úgy néz rám, mint a borjú az új kapura, rövid előadást kell tartanom arról, hogy mit fog megírni. Hát, tisztelt baromfi, meg fogja írni gróf Pökhendi Rikárd rövid, vázlatos életrajzát, amelyben kártya, táncosnő, szanatórium szerepel.

Említést fog tenni egy igen csodálatos elmébajról, amely a világ összes elmeorvosának figyelmét magára vonja s leírja azt a borzalmas élethalál-harcot, amelyet ön az éj leple alatt megvívott az örült gróffal. Mindezek után pedig fogja a pennáját, mártsa bele a tintába és írja a főcímet, az alcímekkel együtt, valamint a riportot, amint diktálom.

Élethalál-harc az éjszakában.

Gróf Pökhendi Rikárd pályafutása. — A szerkesztőség telefonja megszólal. — Hamis hír egy ház összeomlásáról. — A leszűrt elmeorvos elbeszélése. — Rémes találkozás az örülttel. — Menekülés a halál torlából.

Mielőtt a mult éjjel lejátszódott borzalmas történet elmondásába fogunk, gróf Pökhendi Rikárdról, a néhány évtized előtt sokat emlegetett főúrról kell említést tennünk, aki 30 millió koronának volt örököse. A gróf ki nem állhatta saját hazáját és ennek következtében majdnem mindig a külföld világvárosaiban élt, ahol eszeveszetten szórta a pénzt. Két szenvedélye volt: a kártya és a táncosnők. Könnyű tehát ezek után elgondolni, hogy a harminc milliónak rövid tizesztendő alatt a nyakára hágott. Már tönkretutása előtt látszott rajta, hogy nem normális, aminek tolytán az egyik híres párisi elmeorvos folyton megfigyelte, úgy vélvén, hogy egy igen ritka, eddig még majdnem ismeretlen elmébaj támadta meg. Ez az orvos a gróft, mikor már koldus lett, saját szanatóriumában helyezte el, hogy betegségét alaposan tanulmányozhassa és arról könyvet írjon. Az orvosnak azonban nem volt szerencséje, mert a gróf egy viharos éjjel a szanatóriumból megszökött, úgy hogy nyoma veszett. Ezek följegyzése után teszünk említést arról, hogy tegnap éjjel pontban tizenkét óraker szerkesztőségünk telefonja megszólalt. Mikor kintűnő riporterünk a kagylót kezébe vette, egy ismeretlen hang azt adta tudtára, hogy a Hajcsár-út 399. számú bérkaszánya hirtelen összedől és a lakókat maga alá temette. Munkatársunk persze azonnal intézkedett, hogy szerkesztőségünk 60 lóerős autója előálljon, ami három perc alatt meg is történt, hogy munkatársunkkal 90 kilométeres sebességgel robogjon bele a sötét éjszakába. Itt mindjárt megemlítjük, hogy a hír nem volt igaz és hogy az említett utcában egy épület sem volt ócska. Riporterünk nyomban tisztába jött, hogy valaki éretlen tréfát ütött

a szerkesztőséggel és már-már vissza akart fordulni, mikor keserves nyögést hallott. Elindulván a hang irányában, az egyik üres telken egy embert vett észre, aki több sebből vérzett, de aki teljesen eszméletlenül volt. Munkatársunk a sebeket hamarosan bekötözte és amíg ezt a műveletet végezte, a sebesült elmondta, hogy ő egy fővárosi elmer orvos, akit telefonon hívtak a Hajcsár-útra és akit ott valaki orvul megtámadott. Hogy a tettes ki volt, azt persze nem tudta, de amagyanútját fejezte ki, hogy az illető senki más nem lehet, mint az elzülött és örült gróf Pökhendi Rikárd, akinek az a rögeszméje, hogy vagyonát és fiatalságát csak akkor kapja vissza, ha azokat, akiket az éjjeli órákban valami elhagyott területre telefonon hív, meggyilkolja. Bátorlelkű munkatársunk most már azzal is tisztába jött, hogy az örült gróf ő reá is lesekedik, hogy áldozatai számát megnövelje, ahelyett azonban, hogy fenyegető veszély elől menekült volna, arra határozta el magát, hogy az örülttel való találkozást keresni fogja. Így történt, hogy amikor a sebesült orvost autóba elhelyezte s a sofőrnek azt parancsolta, hogy az egyik szanatóriumba szállítsa, egyedül és gyalog indult tovább a Hajcsár-úton. Egy ideig még hallotta a gépkocsi robogását, hogy azután mélységes eszond vegye körül, összeölelkezve a koromsötét éjszakával. Mikor nyugodtan és félelem nélkül haladt a barátságatlan sötétben, revolverét a kezébe vette és várta, hogy a támadás mely pillanatban következik be. Ily körülmények között történt, hogy valaki hirtelen rávetette magát és pedig hátulról, amely támadás következtében az egyensúlyt elvesztette s a revolvert is kiejtette a kezéből. A következő pillanatban állati üvöltést hallott, amilyen csakis az örültek ajkáról szokott elhangzani. Ebből tudta meg, hogy támadója senki más, mint az örült gróf. Hasonló körülmények között ezer megtámadott közül 999 nem tudott volna védekezni és áldozatul esett volna a merényletnek. Munkatársunk azonban, aki önuralmát a legkritikusabb pillanatokban sem szokta elveszteni és aki Stockholmban a birkózási versenyből, mint világbajnok került ki, nyomban védekezni kezdett és az örültet lerázzván magáról, a földre teperte. A gróf, aki szintén Herkules erejű volt, háromszor is fölugrott, miközben revolvere minden golyóját munkatársunk felélőtte. Golyói azonban éppen úgy nem találtak, amire háromélű törével sem volt képes barátunk testéhez férközni, aki félistenként állta meg helyét az élethalálharchan. Az örült grótot ez a meszeszerfi

bátorság és erő annyira meglepte, hogy menekülésre gondolt s rémületet keltő üvöltés kíséretében elfutott. Munkatársunk ezután elővette szivartárcáját, abból egy illatos havannát kivett és rágyújtott, hogy a szerkesztőségbe visszatérjen.

Különbség.

— Hallom, hogy Bella ferjhez megy és lemond a színészetéről.

— Csak a színpadról mond le.

Szigorlaton.

Tanár: Mit tenné ön, ha az utcán az ön közvetlen közelében egy ember összeesne?

Medikus: Telefonoznék a mentőkért.

Cigaretta.

— Miért nem szeretik a férfiak a cigarettázó nőket?

— Aki cigarettázik, az nem eszokolózik.

Akasztófahumor.

Bíró: Nát magánál minden javítási kísérlet hiábavaló?

Vádlott: Nana, bíró úr, nem kell mindjárt elvesztenie a bátorságát.

Modern.

— Nos, elváltak már?
 — Kitél?
 — Hát Bélától!
 — Oh, hát hol járt maga? Azóta már másodszer is férjhez mentem, el is váltam és magint a Béla felesége vagyok.

Természetrész.

Bandi füzetéből:

— A gólya nagy madár. A gólya hozza a kisgyermekeket. A gólya kártékony állat.

Bók.

— Férjem negyven éves. Csak öt év különbség van köztünk. Hát hitte volna én ezt kapitány úr?
 — Azt nem hittem volna, hogy nagysád már negyvenöt éves.

A címerkérdés.

Azt mondják, hogy Lukács miniszterelnök bizalmas közléseket tett a címerkérdésről. De minek, hisz a mungópárt már megoldotta ezt a kérdést, bebizonyítva, hogy a mai magyar nem egyéb — *vimeres ökörnél.*

Mikor a professor úr beteg.

Orvos: Hol érzi a fájdalmat?

Professor: A szívtől délkeleti irányban — felel a tanár.

Csípős.

Új báró: Nagyon sokat öltem bele a palotámba. Azt akarom, hogy igazi úri embereknek való hely legyen.

Régi báró: Hát maguk elöltöznék?

Bűnhődés.

— Mit bógsz, Peti?

— A tanító megbüntetett, mert lecsogtem.

— Megvert?

— Nem. De a székebe kellett ülöm.

— No, hiszen az nem olyan nagy baj.

— Csakhogy én óra előtt tüket szurkáltam a székebe . . .

A háború.

Annyi bizonyos, hogy a nagyhatalmaknak sikerült megint *agyontámogatniok* a békét.

Diagnózis.

Férj (aggódva): Nos, doktor, mit szól a feleségem betegségéhez?

Orvos (flegmatikusan): Nem kell félned öcsém, nem tengeri fürdő, csak olyan futólagos nyári kalap.

Kávéházban.

— Mi a különbség Verescsagin és gróf Berchtold között?

— Poldi, mióta polditizálsz te?

— Mióta? Maóta? No, tudod?

— Ugasd ki!

— Hát semmi! Mind a kettő rémképeket festett a háboruról!

— Pirulj ezért — de a krematóriumban.

— Hát a tavasz és tél között . . .

— A különbség? Nem tudom!

— Hát tavasszal a fák leveleznek, télen meg a levelezők fáznak!

— Fagyjál oda a szabódhoz!

— Hát a ferenczvárosi csibeművész, ha megkropeckál, mit csinálnak vele?

— Eltemetik!

— Nanu, parfét csinálnak a sódarából!

— Hát mit csinálnak vele te lüke?

— Meg-jászolják!

— A Bali árúsítsa a kötelezvényeidet!

Elszólás.

Nagysága: Már megint elloptak egy ezüstkanalat, Borzasztó és rejtelmes . . .

Szobalány: De ezt igazán ellopták.

Csodálatos.

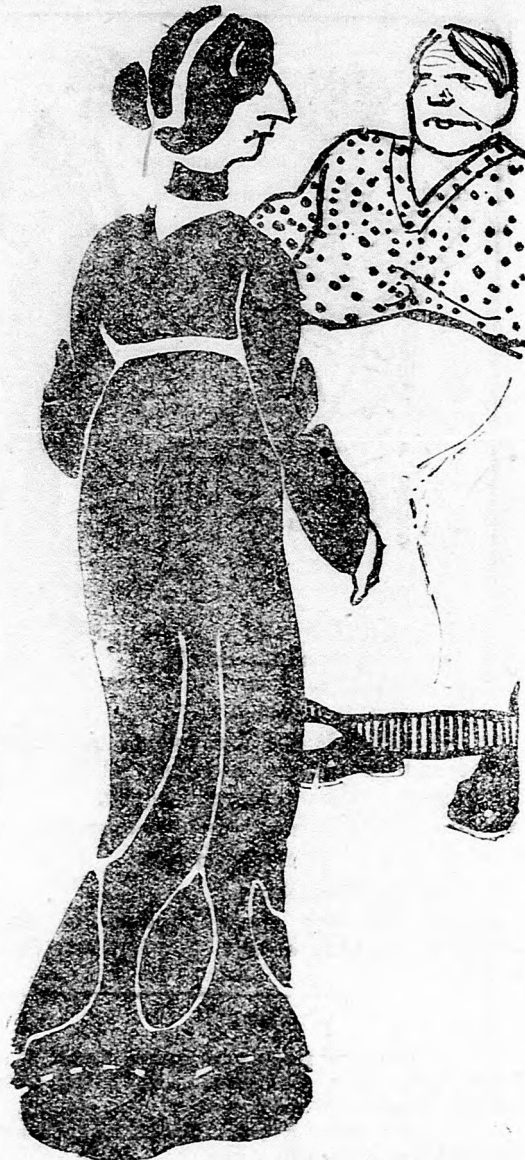
A mama megtudva, hogy testvérének kis leánya született, elmondja ezt az újságot a kis leányának:

— Birike, Liza néninek új babája lett és most mamuka annak a babának a néni-kéje, apuka a bácsikája, te pedig az unoka-testvére vagy.

Biri csodálkozva kiált fel:

— Na, ezt gyorsan elintéztétek!

Bizonytalanság.

— Istenem, mamám, csak szép leány volnék!

— Édes leányom, okos fiatal ember nem törődik a szépséggel.

— Vajjon Károly okos ember?!

Megkönnyített feladat.

Azt mondják, hogy a Szent-István-rendjellel megkönnyítették Lukács és Tisza föladatát. Lehet benne valami, mert ha a kellő milliókat sehogy sem bírnák előteremteni — zálogba csaphatják a nagykereszteket.

Oszintén.

— Hát Birit csakugyan elvette a gazdag Hajnal?
 — Elégge sajnálom.
 — Mit sajnálsz? Hiszen ilyen kitünő párti nincs több.
 — Epen azért. Magamnak szerettem volna.

A cselédszobából.

Nagysága: Ki ez az ember Julcsa?
 Julcsa: A jövődöbeli kedvesem.

Deésy Zoltán vádjai.

Deésy Zoltán fenntartotta a Lukács László miniszterelnök ellen emelt vádjait. Hát úgy látszik, hogy mégis csak Lukács urat lesznek kénytelenek majd — el-ejteni.

Tanács.

Szobaur: Kérem nagysád, az ön leányainak a négykezes zongorajátéka egészen idegessé tesz.

Háziaszony: Engemet is. Ugyan vegye el az egyiket!

Politikai sziporkák.

Ötszáz millió új katonai költségről beszélnek. Sokan kérdezték, hogy mibe kerülhet a Tisza mozgósítása a parlament ellen. Hát most tessék hozzáadni a Tisza által már megszavaztatott költségekhez még ezt a kicsit s akkor kiderül, hogy mibe került a Tisza mozgósítása. De még többre is fog kerülni!

*

Már most azt is tudjuk, hogy miért nélkülözhetetlen Lukács és Tisza. Mert ezek a költségek — nélkülözhetetlenek.

*

Beesüljük hát meg őket, mert ezek igazán drága hazafiak.

*

Volt egyszer egy híres bűnszövetkezet, gondolom, Párisban. Ugy hívták, hogy „Huszonnegyek tolvajtársulata“. Milyen különös, hogy a mostani magyar kormánynak nincs 21 tagja!

*

De ha a magyar kormány tagjaihoz hozzá tesszük a bécsi cimborákat, talán ki is jön a 21. Es ez a huszonnegy az, amitől Magyarország — *tuccs lesz.*

Betűrejtvény.

(Megfejtési határidő: október 26.)

A megfejtők között két kötet könyvet sorsolunk

— Mikulik Juliától. —

o o o z p p t o o o
 o o o z p p t o o o
 o o o z p p t o o o

A múlt számban közölt talány helyes megfejtése:

Eső után köpönyeg.

Helyesen megfejtették 4243-an. Az egyik jutalmat nyerte: Bothos Jucika, Nyirbátor, a másikat: Halapka Géza, Kassa.

Felelős szerkesztő: Szentirmay Géza.

Nyomatott Wodianer F. és Fiai körforgógépek.
 Budapest, IV., Sarkantyus-utca 3 szám

Jövedöltesse meg élet-történetét ezen ember által!

Csodás tudását, az emberi életbe látását a távolból mindazok megcsodálják, akik irnak neki.

Ezer és ezer ember kérte már tanácsát az élet mindenféle fázisaiban. Megmondja kiváló képességeit, megmutatja, hol kínálkozik Önnek eredmény, ki barátja, ki ellensége, élete jó és rossz fordulópontjait.

Az életrésze, az elmúlt, jelenlegi és a jövő eseményeiről meg fogják Önt lepni, hasznára lesz Önnek. Mindaz, ami neki ehhez szükséges, egyedül az Ön neve (sajátkezű aláírásában), születési dátum és nemének megjelölése. Pénz nem szükséges. Hivatkozzon egyszerűen lapunkra és kérjen egy olvasópróbát ingyen.

Stahmann Pál ur. egy tapasztalt német asztrológus, Ober-Neussadern-ből mondja:

„A horoszkop, melyet Roxroy tanár ur nekem leállított, teljesen megfelel az igazságnak. Alapos, teljesen sikerült munka. Mintán magam is asztrológus vagyok, csillagászati számításait és adatait pontosan utánavizsgáltam és azt találtam, hogy munkája minden részletében perfect, maga pedig ezen tudományban teljesen avatott. Roxroy tanár ur egy igazi emberbarát, mindenkinék igénybe kellene venni szolgáltatásait, mert ezáltal rendkívül sok előnyt szerezhet magának.”

Blanquet báró, egyik legtalentusosabb párisi nő, a következőket mondja:

Köszönetet mondok Önnek alapos jövendmondásért, mely csakugyan rendkívül pontos. Én már különböző asztrológusokhoz fordultam, de egyetlen egytől sem sikerült oly igaz, és teljesen megelégedésemre szolgáló választ nyernem. Szívesen fogom Önt ajánlani és bámulatos tudását ismerőseim és barátaim tudomására hozni.”

Nagyvázelelli G. O. Hosszkarl ph. dr. lelkész ur. egy Roxroy tanárhoz írt levelében a következőket mondja: „Ön bizonyára a legnagyobb specialista és mester a szakmájában. Mindenki, aki tanácsot kér Öntől, bámulni fog az Ön jóslatainál kifejtett ember- és tárgyismeretek pontoságra és tanácsán. A legszkeptikusabb is, ha egyszer Önre lefordozott, újra és újra ki fogja kérni tanácsát.”

Ha Ön ezen készséges ajánlatból hasznot akar és olvasásra próbakép egyetmást díjtalanul óhajt, küldje be neki teljes nevét, pontos címét, születésének napját, hónapját, évét és helyét (mind olvashatóan írva), továbbá hogy Ön férfi, asszony-e vagy kisasszony és írja le az alábbi verset saját kezűleg:

Az Ön segítő tanácsa
Amit azt mondják ezren,
Eredményt és szerencsét hoz,
Én is igénybe veszem.

Fortékiadás és irásilletékre küldjön be 60 fillért levélbélyegekben. Címezze az Ön 25 filléres bélyeggel ellátott levélét ROXROY, Dept. 4019 D., 177 a Kensington High Street, London W., Anglia.

MAKULATUR-PAPIROS
(régí ujságok)
100 kilónként 12 koronáért
kapható kiadóhivatalunkban

MAETERLINCK:

A SZEGÉNYEK KINCSE
Ez a finom mély és szellemes munka a lélek kincseiről szól mindazokhoz, akiket megbántott az élet.

Körülbelül 300 oldalra terjed, gyönyörű angol vászonkötésben, utánvétellel 2 korona 45 filléért lapunk kiadóhivatala szállítja.

NÉPKÖNYVTÁR

Szerkeszti: HEVESI JOZSEF.

==== Eddig megjelent: ====

1. Az ígéret földje.
2. Mihály csizmája.
3. Felhős Jóska szeretője.
4. A fogadalmi Kápolna.
5. Betyár történetek.
6. A topáz gyűrű.
7. Szerelmes történetek.
8. Csodálatos történetek.
9. Bogárszemű lányok.
10. Falu a nádásban.

Egy-egy füzet ára 20 fillér.

KIADJA

WODIANER F. és FIAI

BUDAPEST,

IV., SARKANTYUS-UTCZA 3.

Kapható minden dohánytözsdeben és
==== hirdapclárusító helyen. ====